

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2020)0283

Obowiązki Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1806

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2020 r. w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1806 (2020/2605(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu¹, w szczególności zaś jego art. 7 („mechanizm wzajemności”),
- uwzględniając rezolucję z 2 marca 2017 r. w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 539/2001²,
- uwzględniając komunikaty Komisji dotyczące sytuacji braku wzajemności z dnia 12 kwietnia 2016 r. (COM(2016)0221), 13 lipca 2016 r. (COM(2016)0481), 21 grudnia 2016 r. (COM(2016)0816), 2 maja 2017 r. (COM(2017)0227), 20 grudnia 2017 r. (COM(2017)0813) i 19 grudnia 2018 r. (COM(2018)0855), a także jej ostatni komunikat z 23 marca 2020 r. pt. „Aktualna sytuacja w zakresie braku wzajemności w dziedzinie polityki wizowej” (COM(2020)0119),
- uwzględniając art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz art. 80, art. 265 i art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając debatę na temat obowiązków w zakresie wzajemności wizowej, która odbyła się 19 października 2020 r.,
- uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie obowiązków Komisji w dziedzinie wzajemności wizowej na podstawie art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1806 (O-000049/2020 – B9-0022/2020),

¹ Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39.

² Dz.U. C 263 z 25.7.2018, s. 2.

- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
 - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kryterium wzajemności wizowej jako jedno z kryteriów polityki wizowej UE w ogólnie przyjętym rozumieniu oznacza, że obywatele UE podróżujący do państwa trzeciego powinni podlegać takim samym warunkom jak obywatele tego państwa trzeciego podróżujący do UE;
 - B. mając na uwadze, że celem mechanizmu wzajemności wizowej jest osiągnięcie takiej wzajemności wizowej; mając na uwadze, że polityka wizowa UE zabrania poszczególnym państwom członkowskim wprowadzania wymogu wizowego wobec obywateli państwa trzeciego, jeżeli państwo to jest wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2018/1806 (państwa, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego podczas pobytu krótkoterminowego);
 - C. mając na uwadze, że mechanizm wzajemności został zmieniony w 2013 r. z udziałem Parlamentu jako współprawodawcy, ponieważ wymagał dostosowania ze względu na wejście w życie Traktatu z Lizbony i orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie wtórnej podstawy prawnej oraz „aby przewidywał odpowiedź Unii stanowiącą wyraz solidarności w przypadku gdy państwo trzecie wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 stosuje obowiązek wizowy wobec obywateli co najmniej jednego państwa członkowskiego” (motyw 1 rozporządzenia (UE) nr 1289/2013);
 - D. mając na uwadze, że mechanizm wzajemności ustanawia procedurę, której punktem wyjścia jest sytuacja braku wzajemności wraz z precyzyjnym harmonogramem i działaniami do podjęcia w celu zakończenia sytuacji braku wzajemności; mając na uwadze, że naturalną konsekwencją tego mechanizmu jest przyjmowanie coraz ostrzejszych środków wobec danego państwa trzeciego, w tym ostatecznie zawieszenie zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli danego państwa trzeciego („drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności”);
 - E. mając na uwadze, że „[w] celu zapewnienia odpowiedniego zaangażowania Parlamentu Europejskiego i Rady w drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności, z uwagi na szczególnie delikatną politycznie kwestię zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli państwa trzeciego wymienionego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 oraz jej horyzontalne konsekwencje dla państw członkowskich, państw stowarzyszonych ze strefą Schengen oraz dla samej Unii, w szczególności w ich stosunkach zewnętrznych i w ogólnym funkcjonowaniu strefy Schengen, [przekazano] Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do niektórych elementów mechanizmu wzajemności”, w tym zawieszenia zwolnienia z obowiązku wizowego wszystkich obywateli danego państwa trzeciego;
 - F. mając na uwadze, że „Parlament Europejski lub Rada może zadecydować o odwołaniu przekazanych uprawnień” (art. 290 ust. 2 lit. a) TFUE);
 - G. mając na uwadze, że „akt delegowany może wejść w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie przewidzianym przez akt

prawodawczy” (art. 290 ust. 2 lit. b) TFUE);

- H. mając na uwadze, że Komisja zakwestionowała wybór aktów delegowanych na drugim etapie stosowania mechanizmu wzajemności przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, oraz mając na uwadze, że Trybunał stwierdził jednak, że prawodawca postąpił właściwie (sprawa C-88/14);
 - I. mając na uwadze, że mechanizm ten jasno określa zatem obowiązki i uprawnienia Parlamentu i Rady oraz Komisji na różnych etapach stosowania mechanizmu wzajemności;
 - J. mając na uwadze, że chodzi tu zatem o solidarność między państwami członkowskimi UE oraz o solidarność instytucjonalną, w ramach której Parlament i Rada są obecnie pozbawione prerogatywy „odpowiedniego zaangażowania [...] w drugi etap stosowania mechanizmu wzajemności”;
 - K. mając na uwadze, że Komisja nie powinna być pozostawiona w sytuacji, w której jej opóźnienia bądź odmowa wdrożenia prawodawstwa unijnego mogłyby doprowadzić do podważenia jej wiarygodności jako strażniczki traktatów, lecz wręcz przeciwnie, należy przypominać jej o jej obowiązkach instytucjonalnych i prawnych;
1. przypomina, że Komisja jest prawnie zobowiązana do przyjęcia w ciągu 24 miesięcy od daty publikacji stosownych powiadomień – odnośny termin upłynął w dniu 12 kwietnia 2016 r. – aktu delegowanego tymczasowo zawieszającego zwolnienie z obowiązku wizowego obywateli państw trzecich, które nie zniosły obowiązku wizowego wobec obywateli niektórych państw członkowskich;
 2. wzywa Komisję, aby na podstawie art. 265 TFUE przyjęła wymagany akt delegowany najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy od daty przyjęcia niniejszej rezolucji;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie Europejskiej, Radzie i parlamentom narodowym.